

COVID. Siempre lo hemos hecho así, siempre, a diferencia de otros territorios donde han tenido otros criterios que yo no voy ni a censurar ni a comentar, pero donde solo se han contabilizado las personas fallecidas en hospitales. Y eso nos ha llevado a diferencias con el ministerio, hasta el punto de que nosotros siempre hemos facilitado datos que estaban por encima del número de fallecidos que ha facilitado el ministerio de sanidad.

Señoría, rigor es lo que ha tenido esta *consellera* de sanidad. *(Se sent una veu que diu: «Muy bien». Aplaudiments)*

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyora Barceló.

Escoltarem la pregunta que formula el señor Llanos al Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

El señor Llanos Pitarch:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, como consecuencia de la pésima gestión de la pandemia por las acusaciones de la *consellera* de sanidad a los sanitarios, supuestamente por contagiarse en casa o de vacaciones, por desatención e incumplimiento de los médicos que les ha acusado en el Hospital General de Castellón y por querellas por presunto delito contra los derechos de los trabajadores e infracción de la Ley de prevención de riesgos laborales, querellas de particulares, querellas del Sindicato Médico, le están acusando de haber abandonado a su suerte a los sanitarios por haber incumplido su obligación de dotarles de material sanitario adecuado a estos profesionales médicos.

La atención a las residencias ha sido igualmente pésima y se ha producido una gran mortalidad.

En las denuncias se habla de falta de previsión, de incompetencia, de que se ha enviado a los sanitarios al frente de batalla contra el coronavirus con bolsas de basura por EPI, con gafas de buceo prestadas y con la misma mascarilla desechable toda una semana.

Por eso le pregunto, señor Puig, ¿la *consellera* de sanidad va a asumir sus responsabilidades, como le exige el artículo 23.1 del código de buen gobierno que ha firmado o las va a derivar en su personal subordinado? Es decir, si además de ser denunciada y querellada resulta encausada o procesada, ¿va a dimitir?

Muchas gracias.

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la consellera de sanitat, senyora Barceló.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

¿Quién hablaba de bulos? ¿Quién hablaba de bulos?

Siempre con rigor, vuelvo a repetir, hemos dado las cifras y la información, también a su grupo parlamentario, desde principios de marzo.

Claro que hemos sentido y yo he pedido disculpas en esta tribuna por no haber podido atender de material suficiente a nuestros sanitarios cuando estaban las fronteras chinas cerradas, la frontera alemana cerrada y que, por la intervención del *president* de la Generalitat, de este Consell, permitió abrir un canal para el suministro de materiales.

Pero, ¿usted piensa que nosotros no hemos sufrido, junto con los sanitarios? ¿Usted piensa que los departamentos de salud, sus gerentes, sus directivos, no han sufrido día a día el no poder facilitar todo el material que era necesario? ¿Usted cree eso? ¿Usted cree que no hemos hecho todo el esfuerzo necesario y más y hemos pasado muchas noches en vela pensando que teníamos que dotarles, cuando veíamos dificultades para poder entregar ese material? Pero esto ya está clarificado desde hace mucho tiempo.

Mire, yo responderé ante la justicia, claro que sí. Responderé en ese ámbito donde se han querido instalar algunos sindicatos, no hay problema. Ahí también daré cuenta de mi gestión.

Pero tiene que tener presente una cosa. Han surgido muchísimos bulos a lo largo de este tiempo, muchísimos. La *conselleria* de sanidad no ha respondido a ninguno, no ha dado todavía su opinión. Yo esperaré a que acabe esta pandemia para dar la mía. *(Aplaudiments)*

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la il·lustre diputada Naiara Davó, síndica del Grup Parlamentari Unides Podem.

Escoltarem la pregunta que formula la síndica del Grup Unides Podem.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Abans que res, traslladar el condol a totes les persones que han perdut els sers estimats.

Aquesta crisi, president, aquesta crisi sanitària s'ha emportat milers de vides i ens ha deixat una ferida profunda al nostre poble. Aquesta crisi sanitària té aparellada la pitjor crisi

econòmica dels últims temps, una crisi global que ha posat de manifest el fracàs dels mercats, de les privatitzacions dels serveis fonamentals i la garantia de protecció d'allò públic.

Aquesta crisi ja sabem totes i tots que no pot gestionar-se com al 2008. Al 2008 vam rescatar els bancs i vam deixar enrere les majories socials. Els costos de la crisi de 2008 van recaure, com sempre, sobre les esquenes de la gent d'aquesta terra, de la gent treballadora. Mentre es regalaven 60.000 milions d'euros als bancs, centenars de famílies es quedaven al carrer, desnonades per aquests mateixos bancs.

La reforma de l'article 135 ofegà el nostre país amb la dictadura de l'austeritat. Es retallava en hospitals, es retallava en escoles, es retallava allò públic i els drets socials. Totes sabem que no podem repetir els vells errors, que no podem permetre utilitzar les velles receptes que sabem que no funcionen; ho hem après i ho hem canviat. No podem tornar a un passat on la comunitat i Espanya eren el paradís dels privilegiats i l'infern de les majories socials.

Durant aquesta crisi hem estat unides, unides com a poble, unides com a poble per a fer-li front a la pandèmia, unides amb un govern valent que ha protegit la seua gent. Uns esforços impressionants que ens han permés guanyar una primera batalla d'aquesta dura pandèmia contra el virus. Conforme anem guanyant la sanitària, va agafant força la batalla econòmica. I ahí la dreta i les elits sempre utilitzen les desgràcies per retallar drets i fer negocis. I aquesta vegada no ho podem permetre. Ja hem aconseguit suspendre els desnonaments, hem aconseguit suspendre els lloguers, augmentar les ajudes als autònoms i als ERTO, hem aconseguit la major inversió pública en democràcia per fer front a l'aturada productiva. El Botànic ha ampliat l'escut social per protegir les valencianes i els valencians.

Però hem d'anar més enllà i hem de repartir els esforços i els costos de la crisi. Hem de repartir de forma igualitària i hem de crear noves formes que garantisquen una convivència social, perquè, ho ha dit vosté, president, sense igualtat no hi ha llibertat. La reconstrucció de la nostra terra exigirà els esforços de totes i el compromís de tota la ciutadania, de tota, sense excepció, amb grans acords.

Hem vist, al llarg de les últimes setmanes, com una extrema dreta ha començat a agitar els carrers. Els rics de Núñez de Balboa i de l'Eixample de València han tornat a mostrar la cara més insolidària. Són els que més han treballat contra la unitat i contra la llibertat. Perquè aquesta gent parla molt de la llibertat, parla molt d'aquest país, se'ls ompli la boca amb aquestes paraules, però l'única llibertat que volen és la llibertat del frau i dels paradisos fiscals, (*veus*) la llibertat de robar-nos els esforços i tirar per terra dos mesos de confinament, trencant la solidaritat ciutadana.

Llibertat no és llibertat per contagiar i posar en perill la vida de les persones. Llibertat no és llibertat per insultar aquells que tenen una condició sexual diferent, com hem vist aquests dies a Barcelona. Això no és llibertat, senyores.

Llibertat és el que ens han donat els nostres sanitaris, protegint-nos a nosaltres, protegint la sanitat pública. Llibertat és tindre ingressos per a arribar a final de mes i poder quedar-te a casa sense que et tire un banc i sense por a poder perdre la feina. Llibertat és poder viure una vida digna,

una vida digna, amb uns serveis públics que ens protegissen a totes i a tots, sense excepció, sense que determine la seua atenció la nostra capacitat econòmica.

Alguns no volen més que llibertat per a ells. Però la llibertat o és per a totes o no és per a ningú. I per aquesta raó, senyor president, perquè la llibertat o és per a totes o no és per a ningú, hem defensat, des d'Unides Podem, la creació d'un nou impost a les grans fortunes. Perquè les grans fortunes han de poder tindre un mecanisme per demostrar la solidaritat amb el seu poble. Perquè les grans fortunes han de poder tindre un mecanisme per a aportar el seu granet d'arena a una societat més equitativa, més igualitària i, per tant, més lliure.

No podem liderar la reconstrucció de la nostra terra sense recursos, senyor president. Alguns volen que tornem a endeutar-nos, volen que tornem a tindre hipoteques per a les futures generacions. Per això, entre totes, hem de garantir els recursos i qui més té ha d'aportar més.

Per aquesta raó, hui li pregunto, president, sobre un nou impost a les grans fortunes que servisca per ajudar a finançar la reconstrucció de la nostra terra.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Formulada la pregunta, caldrà la resposta del president del Consell a la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem.

President, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Permetam que, abans de contestar-li, recorde..., perquè era una persona que va col·laborar amb nosaltres en la reforma fiscal que férem en la legislatura anterior. Em referisc al professor Carmelo Lozano, catedràtic de Dret Financer, exdegà de la Universitat de València, que, malauradament, ens ha deixat esta setmana.

Carmelo Lozano va tindre un paper decisiu també en la comissió d'experts per a la reforma de 2016 en eixe sentit que vosté plantejava en la seua intervenció, que la Comunitat Valenciana fiscalment fora més justa, perquè d'això es tracta. Del que es tracta és de com anem avançant en el repartiment d'eixa despesa necessària. I el primer que cal dir..., perquè moltes vegades ja sap que durant molts anys hem estat en eixe plantejament que començà l'Escola de Chicago i tot allò de que els impostos eren el que calia combatre. I no hi ha civilitat sense impostos, no hi ha democràcia sense impostos –encara que això moltes vegades és difícil de defensar–. Però no hi ha democràcia sense imposició. La fiscalitat és una qüestió que té a vore, precisament, en la conformació d'una societat democràtica avançada.

I hi ha una qüestió que coincidim absolutament, en el que és la qüestió general que per a mi seria important. En primer lloc, ha de contribuir aquell que més recursos té. L'impost, com diu la pròpia..., perdó, la fiscalitat –com diu la pròpia Constitució– ha de ser progressiva i, malauradament, no ha estat suficientment progressiva en molts dels moments de la nostra història. Per tant, progressivitat.

I en segon lloc, el que ha de ser en els propers mesos i anys ha de ser cabdal, fonamental, i és la lluita contra el frau fiscal. La pitjor fiscalitat negativa és aquella que implica que hi ha gent que no pague. Perquè eixa gent, la gent que fa frau fiscal, el que està fent és, per una banda, competir il·lícitament amb altres i, per una altra banda, estafar a tota la societat.

Perquè per a mantindre l'estat de benestar necessitem uns recursos potents i les administracions ho hem de fer, a més, amb una acció permanent d'eficiència. Perquè els recursos costen molt a la gent i, per tant, els impostos els hem d'administrar de la millor manera possible. La progressivitat fiscal, per tant, és un element fonamental, com ho és també la lluita contra el frau fiscal. I això va a ser i continuarà sent el que és el nostre full de ruta de treball.

Per fer una xicoteta història del que ha sigut la posició del govern valencià en estos anys, ha sigut precisament intentar en la mesura de les seues possibilitats –que són escasses perquè vosté sap perfectament que nosaltres tenim un recorregut fiscal molt curt– el que hem intentant és canviar les circumstàncies que es donaven: ací en la Comunitat Valenciana aquells que menys tenien pagaven més que la mitjana espanyola i aquells que més tenien pagaven menys que la mitjana espanyola. I el que s'ha intentat és almenys reequilibrar eixa situació. I això s'ha fet, s'ha fet en els darrers anys, i crec que és un avanç substancial perquè és entendre aquell principi constitucional al qual ens referíem de la progressivitat.

D'altra banda, el que hem estat és treballant seriosament i anem a treballar molt més ara amb la nova Agència Tributària Valenciana també en la lluita contra el frau fiscal. I ahí volem, necessitem, l'acord amb l'Agència Tributària d'Espanya. I nosaltres ho hem referenciat en moltes ocasions, i des del govern de la Generalitat es vol que hi haja una agència tributària federal en la qual estiga assentat l'àmbit autonòmic. Perquè, si no, hi ha moments determinats en els que no és pot ser suficientment eficients.

I l'Agència Tributària Valenciana hauria de dintre una tasca també en eixa agència federal –que es pot dir federal o es pot dir el que es vullga, però ja tots ens entenem en el terme– que això ens ajudaria molt per tal de ser més eficaços, sobretot, en la lluita contra el frau. Nosaltres en el 2019 ja hem recuperat 101 milions d'euros en la lluita contra el frau. Això és poc si parlem de tot el que significa el conjunt del pressupost, erò és molt important perquè eren recursos que algú estave estafant als valencians.

I ahí hem de continuar. Ahí s'ha fet un pla de xoc contra l'impost de patrimoni, un pla d'actuació de protocols contra tot el que és el dumping fiscal que s'està produint. Ahí, crec que eixe és el camí.

Ara, en la qüestió de l'àmbit fiscal hi ha que ser absolutament responsable. Jo crec que més enllà de que parlem d'un impost

determinat, que jo amb la filosofia –ja li dic– que compartisc: tenen que pagar més aquells que tenen molts més diners, ho hem de fer en l'espai europeu que és fonamental perquè no continuen havent paradisos fiscals en l'espai europeu i que no hi haja dumping fiscal en Espanya.

I, per una altra banda, necessitem també que hi haja una harmonització en alguns impostos perquè no hi haja dumping fiscal. Però crec que això és una de les qüestions claus en el que ha de ser l'acció, també, del Govern d'Espanya i del conjunt de les forces polítiques si finalment s'arriba a un acord, que seria molt positiu que també en Espanya hi haguera un acord.

Perquè sense una fiscalitat progressiva, potent, que sapiguem clarament com es pot visionar, visibilitzar, el futur a curt i mig termini, no serà possible la reconstrucció.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, amb esta contestació hem culminat el punt huité de l'ordre del dia que és la sessió de control al president del Consell, per tant agraïm al Consell la seua presència. Després tindrem la sessió de control al Consell, als consellers, però prèviament anem a passar a votacions.

Eh, senyor Llanos, per què demana vosté la paraula?

El senyor Llanos Pitarch:

Una cuestión de forma, señoría, respecto a la votación.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Sí. Diga usted.

El senyor Llanos Pitarch:

Sí. El Grupo Parlamentario Vox, como ya indicamos el lunes, votó con antelación, entendemos que en tiempo y forma, telemáticamente. Y pedimos esa votación personal de todos los diputados.

Entendemos que irregularmente se pospuso, por su presidencia, el voto al día de hoy. Y solicitamos un dictamen, un informe de los servicios jurídicos de la cámara, que usted debía conocer ayer por la mañana porque ya dijo que hoy pasaríamos a votación, pero que nosotros conocimos por la tarde en el día de ayer.

Bien, en ese informe simplemente destacar que hay un punto concreto que para nosotros, para mi Grupo Parlamentario Vox, resulta nuclear, fundamental, para proceder a esta